

Protokół z posiedzenia komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Włodzimierza Makulskiego

W dniu 27 września 2016 roku odbyło się posiedzenie Komisji ds. postępowania habilitacyjnego dr Włodzimierza Makulskiego, który przedstawił osiągnięcie habilitacyjne w postaci cyklu publikacji naukowych, zatytułowane „Magnetyczny Rezonans Jądrowy ^{17}O i ^{33}S prostych cząsteczek w fazie gazowej i ciekłej”. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie komisji powołani przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego oraz przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji
Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent
Prof. dr hab. Sławomir Szymański – recenzent
Prof. dr hab. Marek Potrzebowski – recenzent
Prof. dr hab. Robert Moszyński – członek komisji
dr hab. Marek Ilczyszyn - członek komisji
Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – sekretarz komisji

Komisja zapoznała się z oceną jednotematycznego cyklu publikacji oraz ogólnym dorobkiem naukowym dr Włodzimierza Makulskiego, przygotowaną przez trzech recenzentów: prof. dr hab. Joannę Sadlej z Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, emerytowanego profesora Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr hab. Sławomira Szymańskiego z Instytutu Chemii Organicznej PAN w Warszawie, oraz prof. dr hab. Marka Potrzebowskiego z Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych w Łodzi. Wszystkie przedstawione recenzje były pozytywne i zakończone konkluzją, że zarówno oceniane osiągnięcie naukowe jak i całkowity dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr Makulskiego spełniają podstawowe wymogi merytoryczne i formalne stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w Ustawie o stopniach i tytule naukowym z 14 marca 2003 r. (Dz. U. nr 65, poz 595).

Przewodniczący komisji, prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński przedstawił sylwetkę i osiągnięcia habilitanta i zainicjował dyskusję na temat osiągnięcia habilitacyjnego dr Włodzimierza Makulskiego zwracając się do członków komisji z prośbą o scharakteryzowanie osiągnięcia i uzasadnienie uchwały o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk chemicznych dr Włodzimierzowi Makulskiemu.

Prof. dr hab. Joanna Sadlej, recenzent wyznaczony przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego stwierdziła, że „*Habilitant jest autorem lub współautorem 51 publikacji; po uzyskaniu stopnia doktora opublikowanych zostało 45 prac. Publikował wyniki swoich badań w tak prestiżowych czasopismach naukowych jak: J. Phys. Chem., Magn. Res. Chem.. Świadczy to o istotności i aktualności poruszanych przez dr Makulskiego problemów badawczych, a równocześnie jest gwarancją, że wyniki badań były recenzowane przez wybitnych światowych specjalistów.*” W dalszej części wypowiedzi recenzentka stwierdziła, że „*Wchodzący w skład rozprawy habilitacyjnej zbiór 13 publikacji opublikowanych w latach 1997-2014 jest owocem pracy zbiorowej. W większości publikacji prof. Jackowski, opiekun naukowy, jest autorem korespondentem; tylko dwie publikacje są mono-autorskie, a w trzech Habilitant jest autorem korespondencyjnym. Taki wybór publikacji, jako materiału do rozprawy habilitacyjnej z znacznie większego zbioru opublikowanych prac podporządkowany był tytułowi rozprawy: NMR jąder tlenu i*

siarki. Po zapoznaniu się z załączonymi oświadczeniami współautorów publikacji wchodzących w skład rozprawy habilitacyjnej stwierdzam, że udział intelektualny i wykonawczy Habilitanta w publikacjach współautorskich, składających się na rozprawę habilitacyjną jest istotny i spełnia wymogi formalne stawiane przez Ustawę." Recenzentka następnie podkreśliła, że: „Za najważniejsze osiągnięcie rozprawy Habilitanta uważam zgromadzenie wiedzy o ekranowaniu jąder tlenu i siarki i wynikającą stąd interpretację problemów chemicznych. Wyniki badań uzyskane przez Habilitanta poszerzają dotychczasową wiedzę w dziedzinie obliczania parametrów NMR. Dr Makulski wykazał dobrą znajomość literatury przedmiotu i umiejętność realizowania interesujących badań we współpracy z zespołem". W podsumowaniu oceny rozprawy habilitacyjnej recenzentka stwierdza: „Rozprawę oceniam pozytywnie pod względem jej wartości naukowej. Wkład Autora do badań istotnych z poznawczego punktu widzenia metodami MRJ nie budzi wątpliwości. Uważam, że wydzielony od rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy jest poważny, choć dość różnorodny. Nie ulega dla mnie wątpliwości, że Habilitant ma już własną tematykę i opanowany warsztat badawczy. Dodatkowo prowadzenie współpracy naukowej z ośrodkami zagranicznymi i polskimi jest wyrazem umiejętności pracy Habilitanta w zespole, jak i otwartego podejścia do badań naukowych”.

Prof. dr hab. Sławomir Szymański, recenzent wyznaczony przez Centralną Komisję stwierdził, że „...zgłoszony do postępowania habilitacyjnego dorobek naukowy nie budzi zastrzeżeń formalnych.” Przechodząc do oceny merytorycznej rozprawy recenzent podkreślił, że: „...siarka i tlen są pierwiastkami o podstawowym znaczeniu w chemii, częstokroć determinującymi specyfikę molekuł, w których występują. Z tego punktu widzenia podjęcie przez habilitanta badań tych właśnie obiektów należy szczególnie docenić. Badania rezonansu jąder ^{33}S przedstawione w pracy habilitacyjnej dra Makulskiego można zaliczyć do przedsięwzięć pionierskich.”

Recenzent następnie zauważył, że: „Habilitant perfekcyjnie opanował technikę przygotowywania serii próbek gazowych o ściśle określonych parametrach, co świadczy o jego eksperymentatorskich uzdolnieniach. Ponieważ dane z pomiarów gazowych miały na ogół podstawowe znaczenie dla interpretacji całości zebranego materiału eksperymentalnego, nie będzie przesadą stwierdzić, że niezależnie od oszacowanego udziału procentowego, wkład habilitanta w powstanie poszczególnych prac miał wymiar krytyczny już w aspekcie samego przygotowania materiału do badań. Trudno przypuszczać, że były to czynności rutynowe,.... Z tej racji należy raz jeszcze podkreślić dokonania habilitanta w tej rzadko docenianej części pracy naukowej.”

Następnie recenzent podsumował wcześniejszą wypowiedź stwierdzając, że: „W ogólnym zarysie sylwetka habilitanta ma cechy typowe dla sumiennego i kreatywnego pracownika naukowo-dydaktycznego wyższej uczelni” oraz, że: „Oceniając wspomniane wyżej aspekty curriculum dra Makulskiego, nie sposób dopatrzeć się w nich braków, które stawałyby pod znakiem zapytania zasadność jego aplikacji o nadanie stopnia doktora habilitowanego.” W końcowej konkluzji prof. Szymański stwierdził, że: „...habilitant wykazał się wystarczającymi kwalifikacjami zarówno w zakresie samodzielnego prowadzenia badań naukowych, jak i we współpracy z innymi naukowcami z kraju i zagranicy, a także posiada liczący się dorobek naukowy i dydaktyczny. Zgłoszone do postępowania habilitacyjnego osiągnięcie naukowe, zatytułowane "Spektroskopia magnetycznego rezonansu jądrowego ^{17}O i ^{33}S prostych cząsteczek w fazie gazowej i ciekłej", ma znaczną wartość merytoryczną”.

Prof. dr hab. Marek Potrzebowski, drugi recenzent wyznaczony przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych oceniając rozprawę podniósł, że prace stanowiące podstawę dysertacji dr Makulskiego „opublikowane są głównie w czasopismach znajdujących w niskich kwartylach

(dziesięć prac w grupie Q3/Q4). Wyjątkiem są prace, które ukazały się w *J. Magn. Reson* (dwie prace, $IF=2.257$, Q2) i *J. Phys. Chem. A* (jedna praca, $IF=2.630$, Q2). Nie ma ani jednej pracy, która ukazałaby się w prestiżowej i najbardziej wymagającej grupie Q1. W czterech spośród jedenastu prac wielo-autorskich dr Makulski jest pierwszym autorem w jednej pełni rolę tzw "corresponding author". Recenzent jednak wyraźnie stwierdził, że: „Z załączonych dokumentów wynika, że dr Makulski był zarówno wykonawcą jak i osobą kreującą profil badawczy”. Następnie recenzent zauważył, że: „W lapidarnym opisie sformułowanym przez Habilitanta brakuje jasno sprecyzowanego celu badawczego i motywów, które skłoniły dra Makulskiego do podjęcia prac eksperymentalnych i wyboru modeli do analiz MRJ ” i zasugerował, że „jednym z nich może być potrzeba dostarczenia maksymalnie wiarygodnych danych pomiarowych, które są niezbędne chemikom teoretykom do rozwijania metod obliczeniowych.” Analizując naukowe osiągnięcia habilitanta prof. Marek Potrzebowski stwierdził, że: „ Za osiągnięcie Habilitanta można uznać opracowanie równania, które pozwala ilościowo oszacować zakres zmian związanych z przejściem pomiędzy stanami skupienia”. Ponadto, oceniając to co dr Makulski uważa za jedno z największych swoich osiągnięć, czyli precyzyjne wyznaczenie wartości jądrowych momentów magnetycznych z widm MRJ dla spinów ^{17}O i ^{33}S , recenzent zaznaczył, że: „Opracowanie algorytmu obliczeniowego jest ciekawym podejściem a otrzymane wyniki z powodzeniem korygują wielkości fizykochemiczne”. Prof. Marek Potrzebowski podniósł następnie problem braku samodzielnego prowadzenia przez Habilitanta większych projektów badawczych oraz brak aktywności wykładowej na krajowych konferencjach poświęconych NMR, a zarazem podkreślił duże zaangażowanie Habilitanta w procesy edukacyjne. W podsumowaniu prof. Marek Potrzebowski stwierdził, że: „ Dorobek naukowy i organizacyjny dra Makulskiego nie budzą wątpliwości i są przeze mnie ocenione pozytywnie. Dr Makulski jest pracownikiem naukowym z wieloletnim stażem i bogatym doświadczeniem zawodowym.” Analizując rozprawę pod względem nowości naukowej i wartości intelektualnej stwierdził, że praca spełnia podstawowe wymogi merytoryczne i formalne stawiane tego typu opracowaniom w Ustawie o stopniach i tytule naukowym.

Następnie wypowiedzieli się pozostali członkowie Komisji – prof. dr hab. Robert Moszyński z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego i dr hab. Marek Ilczyszyn z Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prof. Moszyński przychylił się do opinii wyrażonych przez recenzentów i zarazem wyraził żal, że praca habilitacyjna została złożona tak późno. Podkreślił przy tym zasługi dydaktyczne habilitanta. Zdaniem dr hab. Marka Ilczyszyna, którego opinia jest generalnie zbieżna ze wszystkimi trzema recenzjami, warto podkreślić, że dr Włodzimierz Makulski zajmuje się zastosowaniem NMR do badań bardzo ważnej klasy związków chemicznych, związków tlenu i siarki, a Jego prace są szeroko cytowane. Dr hab. Marek Ilczyszyn wyróżnił jako osiągnięcie Habilitanta jego umiejętność badań NMR gazów: opanowanie trudnej techniki eksperymentalnej oraz zasad interpretacji wyników.

Dyskusję podsumował Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński stwierdzając, że najważniejszym osiągnięciem Habilitanta jest wyznaczenie dokładnych parametrów widm NMR dla izolowanych cząsteczek, stanowiących wzorzec dla obliczeń kwantowo-chemicznych. W oparciu o własną pozytywną opinię na temat przedstawionych przez dra Włodzimierza Makulskiego materiałów oraz opinie wyrażone przez recenzentów i członków Komisji zarządza głosowanie w trybie jawnym nad wnioskiem o nadanie dr Włodzimierzowi Makulskiemu stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia. Komisja, w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym (7 głosów ważnych, 7 głosów tak, 0 głosów nie, 0 głosów wstrzymujących) podjęła uchwałę o następującej treści:

„Komisja Habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 9 czerwca 2016 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Włodzimierza Makulskiego, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydata oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr Włodzimierzowi Makulskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia”.

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Szymański – recenzent

Prof. dr hab. Marek Potrzebowski – recenzent

Prof. dr hab. Robert Moszyński – członek komisji

dr hab. Marek Ilczyszyn - członek komisji

Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – sekretarz komisji

L. Grażyński
J. Sadlej
S. Szymański
M. Potrzebowski
R. Moszyński
M. Ilczyszyn
J. Borucka-Bukowska

Warszawa, 27 września 2016

**Uchwała Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie postępowania habilitacyjnego
dra Włodzimierza Makulskiego**

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dra Włodzimierza Makulskiego w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Szymański – recenzent

Prof. dr hab. Marek Potrzebowski – recenzent

Prof. dr hab. Robert Moszyński – członek komisji

dr hab. Marek Ilczyszyn - członek komisji

Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – sekretarz komisji

w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym, z wynikiem głosowania 7 głosów za, 0 głosów wstrzymujących i 0 głosów przeciw, przyjęła uchwałę następującej treści:

„Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych w dniu 9 czerwca 2016 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Włodzimierza Makulskiego, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydatki oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr Włodzimierzowi Makulskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia.”

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński
Przewodniczący Komisji

Warszawa, 27 września 2016

**Lista obecności na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie
postępowania habilitacyjnego dra Włodzimierza Makulskiego**

Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński..... *C. Grażyński*

Sekretarz komisji: prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska..... *J. Borucka-Bukowska*

Recenzent: prof. dr hab. Joanna Sadlej..... *J. Sadlej*

Recenzent: prof. dr hab. Sławomir Szymański..... *S. Szymański*

Recenzent: prof. dr hab. Marek Potrzebowski..... *M. Potrzebowski*

Członek komisji: prof. dr hab. Robert Moszyński..... *R. Moszyński*

Członek komisji: dr hab. Marek Ilczyszyn..... *M. Ilczyszyn*